

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.914/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 28 juli 2005 door de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs, tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 oktober 1997 betreffende de nuttige ervaring als onderdeel van het bekwaamheidsbewijs voor personeelsleden van het onderwijs en betreffende de ambtshalve concordantie", heeft op 23 augustus 2005 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1° en 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, heeft de afdeling wetgeving zich bovendien, zelfs met betrekking tot de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten, noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van het ontwerp. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

*

* *

1. In het eerste lid van de aanhef wordt als rechtsgrond verwezen ook naar artikel 12*bis*, § 2, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving. Die bepaling is evenwel opgeheven bij het decreet van 14 februari 2003, en kan dus geen rechtsgrond bieden aan enige bepaling uit het ontworpen besluit. De verwijzing naar die bepaling dient derhalve te vervallen.

2. In het derde lid van de aanhef dient niet te worden verwezen naar de artikelen X.39 en X.41 van het decreet van 14 februari 2003 betreffende het onderwijs-XIV. Die artikelen bieden geen rechtsgrond aan het ontworpen besluit nu, enerzijds, in artikel XIV.39 van dat decreet enkel definities zijn opgenomen en, anderzijds, in het ontworpen besluit geen uitvoering wordt gegeven aan de delegatiebepaling vervat in artikel X.41, tweede lid, van dat decreet.

3. In het vierde lid van de aanhef dient ook te worden verwezen naar de artikelen 3, 12°, en 5 van het erin vermelde decreet, en in het vijfde lid van de aanhef naar de artikelen 5, 13°, en 7 van het erin vermelde decreet. Het zijn immers die bepalingen die rechtsgrond bieden aan, respectievelijk, de artikelen 8 en 9 van het ontworpen besluit en artikel 19 ervan.

4. Gelet op de artikelen 28 en volgende van het Akkoord betreffende de Europese Economische Ruimte lijkt in het ontworpen artikel 4, § 2, tweede lid (artikel 2 van het ontwerp), te moeten worden verwezen naar "een staat behorende tot de Europese Economische Ruimte" in plaats van naar "een lidstaat van de Europese Unie".

5. Krachtens artikel 23 van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, hebben een aantal bepalingen eruit uitwerking met ingang van een aantal in het verleden liggende data ¹.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen in te passen, kan deze worden gebillijkt.

⁽¹⁾ Gelet op de datum waarop dit advies wordt gegeven, zal wellicht het gehele besluit retroageren mocht artikel 23 niet worden aangepast.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	
	J. SMETS,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. DE BRABANDERE